

împreună cântare a dumnezeieștii doxologii, care se va înfăptui în veacul viitor între puterile cerești și pământești, trupul oamenilor devenind nemuritor prin înviere, și nemaîngreunând sufletul cu stricăciunea sa și nici îngreunându-se, ci prin schimbarea întru nesticăciune luând putere și capacitate să primească prezența lui Dumnezeu. Iar în special, ea înseamnă întrecerea teologică a credincioșilor cu îngerii întru credință; strălucirea deopotrivă cu îngerii a vieții celor activi, pe cât este cu puțință oamenilor, și buna rostire a imnologiei teologice; în sfârșit, înțelegerile, cântările și neîntreruptele mișcări ale contemplativilor privitoare la Dumnezeu, deopotrivă cu ale îngerilor, după cum e cu puțință oamenilor. Fericita invocare a marelui Dumnezeu și Tată, și rostirea cuvintelor "Unul Sfânt" și cele următoare, și împărtășirea cu sfințele și de viață făcătoarele taine, indică viitoarea înfiere, unire, legătură, asemănare dumnezeiască și îndumnezeire, de care vor avea parte toți, după toate celelalte, din cauza bunătații lui Dumnezeu. Să nu lipsim, așadar, de la Sfânta Biserică a lui Dumnezeu, care cuprinde atâtea taine ale mântuirii noastre în sfânta rânduală a dumnezeieștilor simboale ce se săvârșesc. (Prin aceasta, ea făcând pe fiecare din nou să-și poarte viața după Hristos, potrivit cu însușirile sale, scoate la arătare darul înfierii dat prin Sfântul Botez în Duhul Sfânt, într-o viață după voia lui Hristos) . Ci cu toată puterea și sârguința să ne înfățișăm pe noi vrednici de darurile dumnezeiești, făcându-ne bine plăcuți lui Dumnezeu prin fapte bune.

(Sfântul Maxim Mărturisitorul, Mistagogia)

Comentarii patristice la Pilda bogatului cărui i-a rodit țarina:

Zadarnic adună bogății, neștiind cum le va folosi. El este ca cel care, atunci când hambarele sale erau pline de recolte, și-a pregătit magazii pentru îmbelșugatele roade, necunoscând pentru ce le-a adunat pe acestea (Psalmul 38, 7). Cele ce sunt din lume rămân în lume, iar orice bogății adunăm le moștenesc urmașii noștri. Cele pe care nu le putem lua cu noi, nici acelea nu sunt ale noastre.

Numai virtutea se întovărășește cu cei adormiți. Doar milostenia mai vine cu noi.

Este ghidul spre rai și prima care intră în palatele cerului. Prin banii care nu fac trebuință se dobândește sălaş pentru cei adormiți. Mărturie pentru aceasta stau cuvintele Domnului, atunci când spune: "Faceți-vă prieteni cu bogăția nedreaptă, ca atunci, când veți părăsi viața, să vă primească ei în corturile cele veșnice" (Luca 16, 9).

(Sfântul Ambrozie al Milanului, Tâlcuire la Evanghelia după Luca 7, 122)

Cu adevărat, viața unui om nu este din averile sale sau din preaplinul său. Cel care este bogat față de Dumnezeu, este cu adevărat fericit, căci și-a pus nădejdea în cele folositoare. Cine este acesta? Vădit, cel care se mulțumește cu puțin și care nu iubește bogăția, ci mai degrabă virtutea (Luca 10, 42). Este cel ale cărui mâini sunt întinse pentru a-i ajuta pe cei săraci, alinând suferințele celor nevoiași după mijloacele și deplina sa putere. Acesta adună comori în cer în hambarele cele mai de sus. Unul ca acesta își va afla dobândă la virtutea sa și răsplata cuvenită vieții sale drepte și fără vină.

(Sfântul Chiril al Alexandriei, Comentariu la Luca, Omilia 89)